

YOSH BUXOROLIKLAR FAOLIYATI VA BUXORO AMIRLIGINING TUGATILISHI.

Shahnoza O'sarova Abdurashidovna

Ishrixon tumani O'zbekiston MFY, Samarqand ko'cha 23 - uy, 8- maktab.

Annotatsiya: Yosh buxoroliklar — Buxoro amirligidagi jadidlar partiyasi (firqasi). Dastlab "Tarbiyai atfol" ("Bolalar tarbiyasi") maxfiy jamiyati shaklida tuzilgan. 1910–20 yillarda "Yosh buxoroliklar" partiyasi deb atalgan. Unga taraqqiyparvar ziyolilar, savdogarlar va shahar kambag'allari vakillari kirgan. Ular boshida mavjud amirlik tuzumi doirasida demokratik islohotlar o'tkazish, konstitutsiyaviy monarxiya o'rnatish orqali amirning mutlaq hokimligini cheklab qo'yish tarafdori bo'lgan.

Kalit so'zlar: Yosh buxoroliklar partiyasi, Buxoro amirligi, ma'rifatparvarlik, maorif jamiyati, Turkiston XKS, Bolsheviklar

Abdulvohid Burhonov, Mukammil Burhonov, Sadriddin Ayniy, Usmonxo'ja Po'latxo'jayev (Usmonxo'ja), Otaulla Xo'jayev, Ahmadjon Hamdiy (Abusaidov), Homidxo'ja Mehriy, Musa Saidjonov, Mirzo Siroj Hakim Yosh buxoroliklarning dastlabki tashkilotchilari edi. Keyinchalik uning faoliyatida Abdurauf Fitrat, Fayzulla Xo'jayev va Muhiddin Mansurov katta rol o'ynashdi. Yosh buxoroliklar iqtidorli yoshlarni Istanbul, Qozon, Ufa, Boqchasaroyga o'qishga jo'natdi. Ular partiyaning moddiy mablag'i hisobidan ta'lim olishgan. Fayzulla Xo'jayev va Muhiddin Mansurov partiyaga katta mablag' ajratgan. Istanbulda "Buxoro ta'limi maorif jamiyati" tashkil qilinib, jamiyat a'zolari Turkistonda maorif tizimini rivojlantirishda muhim ishlar qilishdi. Jamiyatning ko'magi bilan Abdurauf Fitrat va boshqalar taraqqiyparvarlarning asarlari Istanbulda nashr qilinib, Turkiston mintaqasiga tarqatildi. Yosh buxoroliklarning maqsadi yangi usul maktablarini ochish, bolalarning

savodini tezroq chiqarish, ijtimoiy ongini o‘stirish, maktab, Madrasa, o‘quv tizimini isloh qilish edi. Buxoroda boshlangan harakat tezda Shaxrisabz va Karkigacha tarqaldi. 1912-yil Buxoroda dastlabki gazetalar – tojik tilida "Buxoroyi sharif" va o‘zbek tilida "Turon" chiqa boshladi. Gazetalarni moddiy jihatdan ta’minlash va nashr ishlarini yo‘lga qo‘yishda Muhiddin Mansurov va Mirzo Siroj Hakim muhimrolo‘ynashdi. Biroq 1913-yil yanvarda bu gazetalarning faoliyati rus ma’murlari tomonidan taqiqlab qo‘yildi. Istanbulda ta’lim olgan ko‘plab buxoroliklarning yurtiga qaytishi bilan maorif ishlari yana jonlandi. 1914-yildan boshlab Yosh buxoroliklar ma’rifatchilikdan siyosat sohasiga o‘tdilar. Yosh buxoroliklar amirlik tuzumini isloh qilish to‘g‘risida dadil fikrlar bilan maydonga chiqishdi. Ularning ijtimoiy, siyosiy, ma’rifatparvarlik faoliyati partiya mazmunida endilikda yangicha maqsad va yo‘nalish kasb etdi. Buxoroda "Ma’rifat" kutubxonasi va "Barakat shirkati" tuzilib, ular kitoblar nashr qilish va xorijda chiqarilgan turli adabiyotlar, gazeta va jur.larni Buxoroda tarqatish bilan shug‘ullanadilar. Bu ishlarda Abdulvohid Burhonov, Ahmadjon Hamdiy, Mirzo Siroj Hakim faollik ko‘rsatishdi. Biroq ularning ma’rifatparvarlik intilishlari avval amir Abdulahad, so‘ngra uning o‘g‘li Olimxon tomonidan katta qarshilikka uchradi. 1917-yil fevral inqilobi Yosh buxoroliklar ichida kuchlar nisbatining qayta guruxlanishini tezlashtirdi. Astasekin isloh qilish tarafdorlari bo‘lgan jadidlarga Abdulvohid Burhonov, islohot sohasida faol harakatlarni qo‘llovchi, nisbatan oz sonli yosh jadidlarga Abdurauf Fitrat yetakchilik qildi. Yosh buxoroliklar Petrograddagi Muvaqqat hukumatga amirlikda demokratik islohotlar o‘tkazishni so‘rab, 2 marta telegramma yubordi, Abdurauf Fitrat va Usmonxo‘ja Po‘latxo‘jayev Petrogradga jo‘natildi.[6] Ular Rossiyadan maxsus komissiya kelayotgani sababli Orenburgdan Buxoroga qaytishdi. Rus rezidenti Aleksander Yakovlevich Miller Buxoroda Usmonxo‘ja Po‘latxo‘jayev, Abdulvohid Burhonov va boshqalar bilan uchrashib, Yosh buxoroliklar talablari bilan qiziqdi. Yosh buxoroliklar yangi usul maktablari ochish, matbuotga erkinlik berish, xalq hukumati tuzish talablarini ilgari surdi. Buxoro amiri Olimxon Miller va uning yordamchisi Shulga tuzgan manifest

matnini ayrim tuzatishlar bilan farmoni oliy tarzida e'lon qildi (1917-yil 7 aprel) Amir farmonida nufuzli kishilardan iborat majlis tuzish, davlat xazinasini ta'sis etish va mamlakat byudjetini belgilash, poytaxtda bosmaxona ochish, sanoat va savdoni rivojlantirish, soliklarni tartibga solish, amaldorlar ustidan nazorat o'rnatish va ularga moyana to'lash kabilar tilga olingan edi. Yosh buxoroliklarning Abdurauf Fitrat, Fayzulla Xo'jayev va Usmon Xo'jayev boshchiligidagi so'l qanoti farmon e'lon qilingan kunning ertasiga Buxoro shahrida katta namoyish uyushtirdi va Registonda miting o'tkazdi (qarang Buxoroda 1917-yil aprel namoyishi). 14 aprelda amir o'z farmonini bekor qildi. Yosh buxoroliklar endi amir hokimiyatiga qarshi yashirin kurash yo'liga o'tdi. Ular Buxoro shahrini tark etishga majbur bo'ldi va Yangi Buxoro (Kogon)ga kelib o'rnamshdi. Kogonda ular safiga Buxorodan avval chiqib ketgan yirik savdogar Muhiddin Mansurov o'g'illari (Abdulqodir, Amin, Isom Muhiddinov) va boshqalar bilan kelib qo'shildi. 1917-yil aprel voqealari Yosh buxoroliklar partiyasi ichidagi bo'linishni chukurlashtirdi va unda Abdulvohid Burhonov boshchiligidagi o'ng qanot vaqtinchalik ustun keldi. Keyinchalik Yosh buxoroliklar partiyasidan qisman isloxrtlar o'tkazish tarafdori bo'lgan jadidlarning ulamolar bilan bog'langan Ikrom domla boshchiligidagi guruhi ajralib chikdi. Yosh buxoroliklar safidan yirik sarmoyadorlar chiqib, unga ko'proq shahar kambag'allari kirdi.1917-yil Buxoro amirligi ham xuddi Xiva xonligi singari muhim o'zgarishlar arafasida turardi. Bu davrda Buxoroda jadidchilik harakati va undan o'sib chiqqan Yosh buxoroliklar partiyasining faoliyati kuchaydi. Yosh buxoroliklar 1910 yildayoq o'zlarni alohida tashkilot sifatida e'lon qilgan edilar. Ular dastavval mavjud monarxiya tuzumi doirasida demokratik islohotlar o'tkazish, konstitutsion monarxiyani o'rnatish orqali amirning mutloq hokimligini cheklab qo'yish tarafdori bo'lishgan.1917-yil 7 aprelda Buxoro amiri Said Olimxon mamlakatda islohotlar o'tkazish to'g'risida farmon chiqarsa ham, amalda uni joriy qilmadi. Jadidlar Buxoro shahrida namoyish uyushtirganlaridan so'ng mamlakatda ularni yoppasiga ta'qib etish boshlandi.Buxorodagi aprel voqealarining yakuni shu bo'ldiki, hukumatda konservativ

kuchlar yana ustunlikka erishdilar. Said Olimxon qozikalon Sharifjon Maxdumni lavozimidan bo'shatdi, g'azablangan mutaassiblar rais Abdusamadxo'jani olomon qilib o'ldirdilar. Nasrullobek qo'shbegining buyrug'i bilan Yosh buxorolik jadidlarning mashhur namoyandasi Sadridin Ayniy va boshqalar 75 tayoq urib jazolandilar. Islohotchilik harakatining bu bosqichi mana shunday noxushlik bilan yakunlandi. Oktabr to'ntarishidan keyin sovet Rossiyasi bilan Buxoro amirligi o'rtasidagi munosabatlar keskinlashdi. Turkiston respublikasining bolsheviklardan iborat rahbariyati Buxoro amirligining davlat mustaqilligini rasmiy ravishda tan olishiga qaramay, amalda uning ichki ishlariga doimiy ravishda aralashib turdi. Yosh buxoroliklar amirlik istibdodiga qarshi kurashni davom ettirdi. Partiya ichida turli guruhlarning borligi, qarashlarning xilma-xilligi tufayli yagona dastur tuzishga ehtiyoj tug'ildi. Markaziy qo'mita bu vazifani 1917 yil noyabrda Fitratga topshirdi. Fitrat tomonidan 1918 yil yanvarda yozilgan Yosh buxoroliklar partiyasining dasturi (programmasi) Markaziy qo'mita tomonidan tasdiqlandi va islohot loyihasi sifatida e'lon qilindi. Unda Buxoro mamlakatida konstitutsiyaviy monarxiya o'rnatish, Buxoroning iqtisodiy, siyosiy va harbiy mustaqilligini ta'minlash, madaniy taraqqiyotga erishish lozimligi, dehqonchilik va soliq tizimiga alohida e'tibor berildi. Buxoroda zamonaviy armiyani tashkil etish, 2 yillik majburiy harbiy xizmatni joriy qilish, davlat hisobidan maktablar va oliy o'quv yurtlari ochish zarurligi aytili. Loyihada Buxoroda 10 ta nozirlikdan iborat Nozirlar Sho'rosi tuzish taklif etildi. Keyinchalik Fayzulla Xo'jayev Fitrat loyihasining ancha cheklanganligini tanqid qilib, unda boshqaruvning respublika usulini joriy etish talab qilinmaganligini ko'rsatgan edi. Turkiston XKS Buxoro davlatiga g'animlik qilib, amir hukumatini kuch bilan ag'darishga urindi. Bolsheviklar shu maqsadda Yosh buxorolik jadidlarni qo'llab-quvvatlashdi. 1918-yil mart oyida Turkiston o'lkasi XKS raisi F. Kolesov qo'mondonligidagi qizil askarlar mamlakat poytaxti Buxoro shahriga hujum uyushtirdilar. Ularning hujumi muvaffaqiyatsiz tugagan bo'lsa ham, Buxorodagi siyosiy tuzumni o'zgartirish uchun urinish to'xtamadi. Afsuski, Amir Olimxon

mamlakat taqdiri hal qilinayotgan ushbu fursatda muxolifatdagi Yosh buxoroliklar partiyasi arboblari bilan til topisha olmadi. U mamlakatla konstitutsion monarxiya va demokratik tartibotlarni o'rnatmoqchi bo'lgan jadidlar-Yosh buxoroliklarni yo'qotish yo'lini tutdi. Fayzulla Xo'jayevning ta'kidlashicha, Kolesov voqeasidan keyin amir mamlakatda 3000 kishini qatl qilgan. Sadridin Ayniyning yozishicha, faqat poytaxt - Eski Buxoro emas, balki G'ijduvon, Shofirkon, Vobkent, Qorako'l, Chorjo'y, Xatirchi, Karmana, Qarshi, Shahrisabz bekliliklarida ham minglab kishilar jadidlikda ayiblanib, nohaq o'ldirildi. Buxorolik jadidlarning tirik qolgan vakillari Samarqand, Toshkent va Moskvaga jo'nab ketishga majbur bo'lishdi. Yosh buxoroliklarning bir qismi 1918-yilning yozida Toshkentda Buxoro Kompartiyasini tuzishdi. Fayzulla Xo'jayev Moskvadagi muhojirlik davrida - 1918 yil oktabrda Turkiston respublikasining RSFSR hukumati huzuridagi muxtor vakolatxonasi qoshida Yosh buxoroliklar partiyasining bo'limini tashkil qildi. 1920-yil yanvarda Toshkentda Fayzulla Xo'jayev boshchiligidagi inqilobchi Yosh buxoroliklar partiyasining Turkiston Markaziy byurosi tuzildi. Bolsheviklar Yosh buxoroliklardan amirlik hokimiyatini ag'darishda foydalandilar. Ular ham taktik maqsadlarni ko'zlagan holda bolsheviklarga yaqinlashishdi. Yosh buxoroliklar partiyasining Turkiston Markaziy byurosi 1920 yil 13-14 iyunda bo'lgan birlashgan konferensiyasida Fayzulla Xo'jayev tuzgan dastur (programma)ni qabul qildi. Dastur "Zulmga qarshi birlashingiz!" degan shior va kirish qismi bilan boshlanadi. Bu qismda Buxoroning umumiy ahvoli va Yosh buxoroliklarning asosiy maqsadlari, ikkinchi qismida esa Yosh buxoroliklarning amaliy takliflari, islohot va mamlakatning idora qilishni tashkil qilish rejasi bayon etildi. Shariat-adliya ishlarini olib borishning negizi, deb quyidagicha e'tirof qilindi: "Shariat-adolatni talqin qiluvchi va kambag'allarni himoya etuvchidir". Dasturda amirlikni qurol kuchi bilan ag'darib tashlash va Buxoroni demokratik xalq respublikasi deb e'lon qilish talabi qo'yildi. Yosh buxoroliklar katta boylar qo'lidagi yerlarni musodara qilish, bepul boshlang'ich ta'lim joriy etish, shuningdek, qishloq xo'jaligi, hunarmandlar sanoati, ichki va tashqi savdoning ahvolini yaxshilash yo'lida amaliy

chora-tadbirlar ko‘rish zarurligini ta’kidlashdi. 1920-yil 25 avgustda Turkiston fronti qo‘mondoni M.V.Frunze qizil askarlarga Buxoroni bosib olish uchun buyruq berdi. Keskin janglardan so‘ng-2 sentyabrda Buxoro shahri bosib olinib Sayid Olimxon hokimiyatdan ag‘darib tashlandi. Qizil askarlar Sharqning eng qadimgi shaharlaridan biri, “Islom dinining gumbazi” va “sharif shahar” hisoblangan muqaddas Buxoroni vayron qildilar. Qadimiy Buxoro o‘t va xarobalar ichida qoldi. Shafqatsiz o‘q yomg‘iri va bombardimon natijasida shahar obidalarining beshdan bir qismi vayron etilib, minglab begunoh odamlar nobud bo‘lgan. O‘sha davr voqealarining bevosita shohidi bo‘lgan mahalliy tarixchi Muhammad Ali Baljuvoni o‘zining “Tarixi Nofei” (“Foydali tarix”) asarida qizil askarlar tomonidan qilingan Buxoro bosqini oqibatlarini quyidagicha tasvirlaydi: “Buxoroni bosib olish natijasida 34 guzar, 3000 dan ortiq do‘kon, 20 ta saroy, 29 ta masjid yonib xarob bo‘ldi. Minorayi Kalonga ham zarar yetib, Olimxon va Mir Arab madrasalari yonib ketdi... Hazrati Imom darvozasidan Guzari Nazargacha, Kofirobod, O‘g‘lon darvozasi, Masjidi Kalon, Zindondan To‘qimdo‘ziy hammomigacha, minora ostidan to So‘zangaron dahasi, Gul bozor, Lattafurushlar rastasi, Registondan to Puli oshiqonning boshigacha batamom yonib ketdi. Qarshi darvozasi ham yonib ketdi... Shaharda 3000ga yaqin hovli yonib kul bo‘ldi. Buxoro shahri qariyb 20 kun yongandi. Buxoroning shu darajada xarob bo‘lganini hech bir tarix ko‘rmagan edi”. [5] Buxoroliklar bu kunlarni “kichik qiyomat” deb atashgan. Shaharga kirgan qizil askarlar Arkdagi amir xazinasini, Buxoro qozikaloni, qo‘shbegi va boshqa amaldorlarning boyligini musodara qilganlar. askarlar va qo‘shin rahbarlari katta boylik orttirganlar. Hatto Frunze xazinadagi qimmatbaho boylıklarning bir qismini o‘zi uchun saqlab qo‘ygan. Turkiston harbiy-inqilobiy byuro “uchligi”ning a‘zosi A.Mashitskiyning 1920 yil sentyabrda V.I.Leninga yozgan ma’lumotnomasida shahar markazi yakson qilinganligi, Registon va Ark yondirilgani, Ark yerto‘lalari va omborxonalaridagi boylıklar-oltin, kumush, brilliantlar talangani, bunda qizil armiya bevosita qatnashgani haqida xabar bergan. Sentabr oyining boshida amirlik xazinasini va boshqa boylıklar ortilgan 2 eshelon yuk Samarqand va Toshkent

orqali Moskvaga yo‘l oldi. Qariyb 15 sentabrgacha davom etgan Buxoro talovining guvohi bo‘lgan Turkbyuro raisi o‘rinbosari G.Safarov quyidagicha yozgan edi: “Buxoroga kelgan qizil qo‘shinlar eng avvalo talonchilik bilan shug‘ullandilar. Ular hammani va hamma narsani taladilar. Umuman qizillar Buxoroni talash uchun kelgan edilar”. Buxoro shahridan so‘ng qizil armiya 27 beklilik (ba’zi manbalarda 32 beklilik)ni ham birin-ketin egallab, Buxoro amirligiga barham berishdi. 1920-yil 14-sentabrda bo‘lgan Xalq Nozirlar Sho‘rosi, Revkom va Buxoro Kompartiyasi MKning umumiy yig‘ilishida 9 kishidan iborat Butun Buxoro inqilobiy qo‘mitasi (raisi-Abdulqodir Muhitdinov) va respublika hukumati - 11 kishidan iborat Xalq Nozirlar Sho‘rosi (raisi-Fayzulla Xo‘jayev) tuzildi. Mamlakatni boshqarish maqsadida tuzilgan Buxoro Xalq Nozirlar Sho‘rosi tarkibi quyidagicha edi: rais va xorijiy-tashqi ishlar (nozir-Fayzulla Xo‘jayev), maorif (Qori Yo‘ldosh Po‘latov), doxiliya-ichki ishlar (Muxtor Saidjonov), moliya (Usmonxo‘ja Po‘latxo‘jayev), davlat nazorati (Najib Husayinov), favqulodda komissiya (Cheka raisi-Yusuf Ibrohimov), adliya (Mukammil Burhonov), harbiy ishlar (Bahovuddin Shihobuddinov), yer-suv ishlari-dehqonchilik (Abdulqodir Muhitdinov), savdo va sanoat (Mirzo Muhitdin Mansurov) nozirliklari. Bu paytga kelib inqilobchilik ta’sirida bo‘lgan Yosh buxoroliklar partiyasi a’zolari Buxoro Kompartiyasi safiga kirishga majbur bo‘lgan edilar. Ushbu o‘rinda ta’kidlash joizki, asosan jadidlardan tashkil topgan Buxoro hukumati o‘sha paytda ma’lumotli kishilar yig‘ilgan hukumatlardan biri hisoblangan. Buxoro jadidlari o‘zlarining islohotchilik g‘oyalarini yangi hukumatdagi faoliyatlari davomida amalga oshirishga harakat qildilar. 1920-yil 6-8 oktabrda amirning yozgi saroyi-Sitorayi Mohi Xosada chaqirilgan Butun Buxoro xalq vakillarining I qurultoyida Buxoro Xalq Sovet Respublikasi (BXSR) tuzilganligi tantanali ravishda e’lon qilindi. Bu davlat tuzumi jihatidan xalq demokratik hokimiyati edi. Uning zimmasiga qisqa muddat ichida o‘rta asrchilik an’analari meros qolgan amirlik Buxorosini demokratik davlatga aylantirishdek tarixiy vazifani bajarish tushdi. Qurultoy davlat hokimiyatining qonun chiqaruvchi oliy organi bo‘lgan Buxoro inqilobiy qo‘mitasi (Markaziy Revkom), Buxoro Xalq Nozirlar Sho‘rosi-dastlabki

hukumat tarkibini uzil-kesil tasdiqladi. Ularning vakolat muddati II qurultoygacha uzaytirildi. 1920-yil oktabr-noyabr oylarida BXSР bilan RSFSR o'rtasida muvaqqat harbiy-siyosiy ahdlashuv va shartnoma tuzildi. 1921-yil 4-martda har ikki davlat o'rtasida Ittifoq shartnomasi imzolandi. Ushbu shartnomalar mustaqil siyosat yuritishga harakat qilayotgan yosh Buxoro davlati arboblari faoliyatini muayyan darajada cheklashga olib keldi. Ittifoq shartnomasi mustaqil Buxoro davlati hududida sovet qo'shinlari turishini "qonuniy" asoslab berdiki, mazkur hol BXSР ichki ishlariga Rossiyaning to'g'ridan-to'g'ri harbiy jihatdan qurolli aralashuvidan boshqa narsa emas edi. Buxoro hukumati oldida turgan eng asosiy vazifalardan biri yer-suv masalasini hal qilish edi. 1920-yil 30-sentabrda Buxoro Markaziy Revkomi «Yer to'g'risida»gi dekretni qabul qildi. Dekretga muvofiq, sobiq amir unig qarindoshlari va amaldorlari qo'lidagi butun yer-mulk kambag'al va yersiz dehqonlarga berilishi kerak edi. Shuningdek, dekretga ko'ra, «xiroj», «amlok» va boshqa soliqlar bekor qilindi. Arxiv hujjatlarida keltirilishicha, faqat Eski Buxoro tumanlari va Chorjo'y bekligida sobiq amir va beklarga qarashli 10000 tanob yer musodara qilinib, kambag'al dehqonlarga taqsimlab berildi. Buxorodagi yangi tuzum va uning ijobiy chora-tadbirlarini aholi ma'qullab kutib oldi. Biroq yangi hokimiyat tomonidan mulkdorlar tabaqasiga nisbatan ko'rilgan qattiq choralar, ularga tegishli butun mol-mulkning musodara qilinishi, saroy a'yonlari va amir amaldorlarining yoppasiga hibsga olinishi va otib tashlanishi amir xazinasining Moskvaga olib ketilishi, majburiy oziq-ovqat razvyorstkasi va uning qattiqqo'llik bilan amalga oshirilishi, islom dini va ulamolariga nisbatan dushmanlik siyosati, respublika hududida turgan qizil armiya ta'minotining aholi zimmasiga yuklatilishi, buning ustiga, qizil askarlarning bosqinchilik va talonchilik faoliyati haqqoniy ravishda xalqning kuchli noroziligiga sabab bo'ldi. Respublikadagi ijtimoiy-siyosiy munosabatlar ham keskinlashdi.[4] Buxoroda amir hokimiyati ag'darib tashlangan dastlabki xaftalardayoq mamlakatning g'arbiy, markaziy va sharqiy qismlarida qizil armiyaning bosqinchilik siyosati va bolsheviklar zulmiga qarshi boshlangan qurolchilik harakati avj olib ketdi. Yosh davlat yetakchisi

Fayzulla Xo‘jayev murakkab va og‘ir sharoitda ishlashga majbur bo‘ldi. Buxoro hukumati ichida siyosiy bo‘linish kuchaydi. Bir tarafdin, Buxoro Kompartiyasi ichidagi so‘l va o‘ng kommunistlarga qarshi g‘oyaviy jihatdan kurash olib borishga to‘g‘ri kelsa, ikkinchi tarafdin, RSFSR va uning favqulodda organlari bo‘lgan Turkkommissiya, Turkbyuro, O‘rta Osiyo byurosi yosh mustaqil davlatning bosgan har bir qadamini sergaklik bilan nazorat qilib turar edi. Shunday bo‘lishiga qaramasdan F.Xo‘jayev, U. Po‘latxo‘jayev, Otaulla Xo‘jayev, Fitrat, Muinjon Aminov, Muxtor Sayidjonov, Sattor Xo‘jayev, M.Mansurov, A. Muhitdinov va boshqalar hukumatda demokratik yo‘l tutib, mo‘tadil mavqeda turdilar. Ular BXSRning amalda mustaqil bo‘lishi, islohotlar o‘tkazish zarurligini yoqlab chiqdilar. 1921-yil 18-23 sentabrda bo‘lgan Butun Buxoro xalq vakillarining II qurultoyida demokratik ruhdagi BXSR Konstitutsiyasi qabul qilindi. Buxoro tarixidagi dastlabki Konstitutsiya fuqarolarning demokratik huquq va erkinliklarini qonun bilan mustahkamladi. Konstitutsiyada davlatni idora etish uchun xalqning barcha tabaqa vakillarining ishtiroki ta‘minlandi. Xususiy mulk va savdo-sotiq erkinliklari unda o‘z ifodasini topdi. BXSR Konstitutsiyasi barcha fuqarolarga teng siyosiy huquq berdi, milliy tengsizlikni yo‘qotdi. II qurultoyda Butun Buxoro MIK tashkil qilinib, uning raisi qilib Usmonxo‘ja Po‘latxo‘jayev (1887-1968) saylandi. 1922 yil avgustda bo‘lgan III qurultoyda bu lavozimni Porso Xo‘jayev egalladi. Buxoro Respublikasidagi iqtisodiy siyosat va xo‘jalik sohasidagi islohotlar ziddiyatli tarzda kechdi. Buxoro inqilobiy qo‘mitasining 1921 yil 2 fevraldagi dekreti hamma yerlarni umumxalq mulki deb e‘lon qildi. Vaqf yerlari tugatildi, ayrim toifadagi xo‘jaliklarning chorva mollari va mulklari musodara qilindi. Sug‘orish tizimi izdan chiqdi. Ekin maydonlari qisqarib chorva mollarining soni kamayib ketdi. Shu bilan bir vaqtda ko‘plab ijobiy ishlar ham amalga oshirildi. 1921 yil kuzida yerni tortib olish bekor qilindi. [3]BXSR MIKning umumiy avf to‘g‘risidagi 1922 yil 25 may dekreti vaqflarni tugatishni to‘xtatish, qozixonalar ishini shariat ko‘rsatmalarini tiklash va boshqalarini e‘lon qildi. O‘sha yilning noyabr oyida yangi iqtisodiy siyosat (NEP)ga o‘tish e‘lon qilindi. Buxoro davlat banki tuzilib, «pul

islohoti» amalga oshirildi. Dehqonlarni moddiy ragʻbatlantirish choralari koʻrildi. Bu qishloq xoʻjaligini barqaror rivojlanishiga olib keldi. 1923 yili sugʻoriladigan yerlar maydoni 1913 yildagi darajaga yaqinlashib qoldi. Temir yoʻl tiklanib, zavod va fabrikalar qaytadan ishga tushdi. Bu paytga kelib, Buxoro Respublikasida 19 ta korxonalar, 500 dan ortiq bozor ishlab turdi. Xususiy sarmoya 12000 savdogarlar mablagʻidan iborat boʻldi. 1923-yil mart oyida Turkiston, Buxoro va Xorazm iqtisodiy jihatdan birlashtirildi va uni boshqarish uchun Oʻrta Osiyo Iqtisodiy Kengashi (SredAz EKOSO) tuzildi. BXSRS hukumati raisi Fayzulla Xoʻjayev Oʻrta Osiyoning iqtisodiy jihatdan birlashuvi toʻgʻrisidagi fikrni boshida qoʻllab-quvvatlamadi. Chunki u iqtisodiy siyosatini ishlab chiqish, hatto mintaqalar xalq xoʻjaligi istiqbollari toʻgʻrisida qaror qabul qilishgacha boʻlgan barcha ishlar markaz qoʻliga oʻtayotganligini eng avvalo sezgan va bu siyosatning mashʼum oqibatlarini chuqur tushungan arbob edi. Oʻzi kuchli iqtisodchi boʻlgan Fayzulla Xoʻjayev Buxoro tomonidan Rossiya va Turkistonga yetkazib beriladigan mollarga aniq tovar ekvivalentini belgilash zarurligi toʻgʻrisida ayniqsa, tashvishlanib gapirar edi. Buxoro hududida joylashgan sovet Rossiyasi qoʻshinlari Buxoro davlatining oziq-ovqati va yem-hashagi bilan taʼminlanar edi. Hukumat boshligʻi F.Xoʻjayev Rossiya qoʻshinlari sonini 15000 kishigacha qisqartirish toʻgʻrisidagi masalani Moskva oldiga bir necha marta qoʻydi. Biroq Buxoro respublikasidagi demokratik jarayonlarga mamlakat tashqarisidan tazyiq tobora kuchayib bordi. 1923 yil 3 iyunda Buxoroga SSSR Qurolli kuchlarining Bosh qoʻmondoni S.S.Kamenev, Turkfront Inqilobiy harbiy kengashi raisi A.I.Kork, RKP (b) MK Oʻrta Osiyo byurosi aʼzosi Mixaylov va boshqalar kelishdi. Ular Buxoro hukumati faoliyatidan qoniqmayotganliklarini ochiq aytib, sotsialistik oʻzgarishlarni jadallashtirish kerakligini taʼkidlashdi. Oradan koʻp oʻtmay-12 iyunda RKP (b) MK Siyosiy byurosi maxsus qaror qabul qilib, Buxoro hukumatini sovetlashtirish chora-tadbirlarini belgilab berdi. Sovet hukumati oʻz buyruqlarini tez va qarshiliksiz amalga oshirish uchun RKP (B) MK kotibi YA.E.Rudzutakni Buxoroga joʻnatdi. 23 iyunda BKP MK yopiq plenumida Rudzutak ishtirok qilib, Buxoro hukumati rahbarlari va

mahalliy kommunistlar oldiga qat'iy talablarni qo'ydi. Fayzulla Xo'jayevning eng yaqin safdoshlari bo'lgan sobiq Yosh buxorolik jadidlar Otaulla Xo'jayev (tashqi ishlar noziri), Fitrat (maorif noziri), Sattor Xo'jayev (moliya noziri), Muinjon Aminov (Buxoro EKOSO rayisi) lavozimlaridan chetlashtirilib, Buxoro davlati hududidan chiqarib yuborildi.[2] Qori Yo'ldosh Po'latov, Abduraxim Yusufzoda, Muzaxar Maxsum Burhonov, Hoji Hamro Yo'ldoshev ham ma'sul lavozimlardan olib tashlandi. Buxoro hukumati Moskva va Toshkentning "kommunistcha sabog'i"ni olgan "tajribali sovet xodimlari" bilan to'ldirildi. Buxoro hukumatida Turkistondan yuborilgan emissarlarning ta'siri tobora kuchayib bordi. Kommunistik unsurlar bu bilan cheklanib qolmasdan 14 avgustda bo'lgan Buxoro MIK favqulodda sessiyasida Konstitutsiya matniga o'zgartirish kiritishga ham muvaffaq bo'ldilar. 1923-yil 11-17 oktabrda bo'lgan Butun Buxoro xalq vakillarining IV qurultoyi Konstitutsiyani o'zgartirish to'g'risidagi qarorni tasdiqladi. Unga binoan barcha savdogar, mulkdor va sobiq amaldorlar saylov huquqidan mahrum qilindi. Ammo ishchi va kosiblarning saylov huquqi kengaytirildi. Shuningdek, qurultoy jamiyatda ijtimoiy beqarorlikni kuchaytiradigan "Sovet qurilishi to'g'risida" nomli maxsus qaror qabul qildi. Jamiyat tobora siyosiy lashib bordi. Buxoroda o'tkazilayotgan demokratik islohotlarning taqdiri xavf ostida qoldi. Markazning talabi bilan mamlakatda sun'iy ravishda sotsialistik qayta qurishlarni amalga oshirishga kirishildi. Respublikadagi bu keskin vaziyat qurolli muxolifat harakatining kuchayishida ham o'z ifodasini topdi. Shunday qilib, 1923 yil yozida mustabid sovet tuzumi Buxoroda o'ziga xos davlat to'ntarishini amalga oshirdi. Milliy qo'shin va milliy valyuta bolsheviklar tomonidan tugatildi. Bu holat Buxoro mustaqilligiga katta xavf tug'dirdi. Biroq Xorazm respublikasidan farqli ravishda, faqat 1924-yil kuzidan boshlab Buxoroda sotsialistik taraqqiyot tomon yo'nalish boshlandi. 1924-yil 18-20 sentabrda bo'lib o'tgan Butun Buxoro xalq vakillarining V qurultoyida BXS SR Buxoro Sovet Sotsialistik Respublikasi (BSSR) ga aylantirildi. BSSRning tuzilishi yuqoridan turib sun'iy tarzda amalga oshirilgan xodisa edi. Natijada taraqqiyotning demokratik yo'li inkor qilinib, sotsialistik yo'nalishi

tanlandi. Markazdagi bolshevik rahbarlarining Buxoro va Xorazm respublikalarini sotsialistik respublikalarga aylantirishdan ko'zda tutgan asosiy maqsadi - mahalliy xalqlarni tezroq sovetlashtirish va ruslashtirish, xalqimiz ongiga kommunizm mafkurasini majburan singdirish edi. 1924-yil noyabr oyi oxirida xuddi Xorazm respublikasi singari Buxoro SSR ham tugatilib, uning hududi 1925-yilda tashkil etilgan O'zbekiston SSR (1929 yilgacha tarkibida Tojikiston ASSR ham bo'lgan) va Turkmaniston SSRga kiritildi.[1]

Xulosa qilib aytganda, Buxoro va Xorazm Xalq respublikalarining demokratik islohotlar tomon bosib o'tgan yo'li o'sha davr uchun ham, bugungi kun nuqtai nazaridan olib qaralganda ham, mashaqqatli va ulug' yo'l bo'ldi. Buxoro va Xorazm respublikalari atigi 4-5 yil ichida dunyoviy islohotlar joriy qilinayotgan demokratik davlatga aylana boshladi. Afsuski, bu jarayonlar mustabid sovet tuzumi tomonidan sun'iy ravishda to'xtatib qo'yildi va nisbatan mustaqil bo'lgan bu davlatlarning mavjudligiga ham barham berildi. Buxoro va Xorazm respublikalarining tugatilishi bilan kamida uch ming yillik tarixga ega bo'lgan o'zbek xalqining milliy davlatchilik xalqasi deyarli uzib tashlandi. O'zbekiston SSR tuzilsa ham (1925 yil fevral) oradan ko'p o'tmay u SSSR tarkibiga kiritildi. O'zSSR amalda hech qanday mustaqil siyosiy huquqlarga ega bo'lmay, balki yangi shakldagi mustabid sovet rejimining bir qismi bo'lganligi uchun ham mustaqil davlat vazifasini o'tay olmadi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

- 1.O'zbekiston tarixi. 7-sinf (2017, A.Muhammadjonov)[1]
- 2 Vohidov Sh., Xoliqova R. Markaziy Osiyodagi davlat boshqaruvi tarixidan. Toshkent. Yangi asr avlodi. 2017[2]
- 3.Q.Usmonov, M.Sodiqov, S.Burxonova, O'zbekiston tarixi. Toshkent 2016[3]
- 4.M. Jo'rayev, R.Nurullin, S. Kamolov va boshqalar. O'zbekiston Sovet Mustamlakachiligi davrida. Sharq 2000[4]
- 5.R. X. Murtazoyeva. O'zbekiston tarixi. Toshkent 2003.[5]
- 6.Q. Usmonov O'zbekiston tarixi. Toshkent 2019[6]